

Referat af 29. Europaudvalgsmøde onsdag den 2. maj 2007, kl. 9.30

Til stede: Jens Kirk (V), fungerende formand, Gudrun Laub (V), Martin Henriksen (DF), Svend Auken (S), Lone Dybkjær (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF), Rune Lund (EL).

Jens Kirk fungerede som formand.

Desuden deltog finansminister Thor Pedersen, fødevareminister Hans Christian Schmidt og justitsminister Lene Espersen.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 2798 (økonomi- og finansministre) den 8. maj 2007

Finansministeren: Alle sagerne forelægges i dag til orientering.

Dagsordenspunkt 2e vedrørende finansiering og organisering af IASB er udgået.

Om sagernes nærmere indhold henviser jeg som sædvanlig til de aktuelle notater.

1. Kommissionens foreløbige forslag til EU's budget for 2008 - *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 277, side 1039 (seneste behandling i EEU 23/3-07)

Finansministeren: Kommissionen vil på mødet fremlægge sit foreløbige forslag til EU's budget for 2008. Kommissionen forventes at offentliggøre forslaget i morgen, og vi har endnu ikke set det.

Forslaget om 2008-budgettet vil være baseret på aftalen om de finansielle perspektiver for 2007-2013.

Rådet fastlagde den 27. marts en række politiske prioriteter for 2008-budgettet, som også blev forelagt Europaudvalget. Nøgleordene er bl.a. budgetdisciplin, realistisk budgettering – især i forhold til landbrugs- og strukturfondsmidler – samt effektiviseringer af EU's administration. Regeringen støtter disse prioriteringer.

Jeg vil holde Europaudvalget orienteret om sagen og indhente et man-

dat forud for Rådets 1. læsning af budgetforslaget, som finder sted den 13. juli 2007.

2. Finansielle tjenesteydelser

a) Hedgefonde

- *Rådskonklusioner*

KOM (2006) 0686

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 5)

KOM (2006) 0686 – bilag 1 (grundnotat af 21/12-06)

Udvalgsmødereferat:

(06) side 693 (seneste behandling i EEU 18/1-07)

Finansministeren: På det kommende møde forventer jeg, at vi vedtager rådskonklusioner om hedgefonde.

Hedgefonde bidrager på flere måder positivt til kapitalmarkedet, de kan bl.a. øge likviditeten, reducere markedsimperfektioner og forbedre prisdannelsen. Men det er muligt, at hedgefondes aktiviteter kan påvirke stabiliteten i det finansielle system enten gennem bankers investeringer i og lån til dem eller via markedet i øvrigt.

I udkastet til rådskonklusioner beder Rådet bl.a. Kommissionen om at undersøge nærmere, hvordan hedgefonde kan påvirke stabiliteten, og om at overveje, om der er behov for EU-regulering af de fonde, der i dag er underlagt national lovgivning, og som henvender sig til den brede offentlighed.

I Danmark har vi allerede regler om transparens for de hedgeforeninger, der henvender sig til den brede offentlighed, for at sikre investorbeskyttelse.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

Svend Auken betegnede det som mærkeligt, at man nærmest lovpriste hedgefondene, mens hasardspil er forbudt i de fleste EU-lande for at beskytte spillerne. Når man spiller poker, ved man i det mindste, hvor mange jetoner man skyder ind, hvorimod der ikke er den samme begrænsning på, hvor meget man kan tabe, når man investerer i hedgefonde. Derfor opfordrede han finansministeren til at få armene ned i sin begejstring over hedgefondene.

Finansministeren mente ikke, det var så nemt at få armene ned, når man talte om hedgefonde, men at sætte penge i hedgefonde er spekulation, og hvis man spekulerer, risikerer man at miste alle sine penge. Det drejer sig om at få en fælles definition af hedgefonde, idet der i andre lande er en bredere opfattelse af, hvad det er.

Svend Auken erkendte, at man risikerer at miste alle sine penge, hvis man spekulerer, men problemet med hedgefonde er, at man ikke altid ved, hvor mange penge man risikerer at miste, idet hedgefondene gearer investe-

ringerne. Derfor bør man skabe gennemsigtighed på europæisk plan.

Svend Auken pegede på, at hedgefondene er off shore virksomheder. Ved den undersøgelse, der er lavet, har hedgefondenes direktører siddet med, hvilket Svend Auken sammenlignede med at sætte mafiaen til at laver kriminalitetsbekæmpelse i finanssektoren. Derfor syntes han godt, den danske regering kunne være lidt mere kritisk. Han pegede på, at når finanskrisen i år 2000 fik et så gigantisk omfang, hang det sammen med hedgefondene.

Finansministeren gav Svend Auken ret i, at hedgefondene opererer uden for EU's område – altså er en slags off shore virksomhed i et globaliseret marked – men gentog, at i første omgang vil man prøve at få en fælles definition af, hvad hedgefonde er, og så se på, hvordan man sikrer så stor gennemsigtighed, som det nu engang er muligt.

b) Hvidbog om forbedring af EU's indre marked – reguleringen for investeringsfonde

- Rådskonklusioner

KOM (2006) 0686

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2006) 0686 – bilag 1 (grundnotat af 21/12-06)

Udvalgsmødereferat:

(06) side 693 (seneste behandling i EEU 18/1-07)

Finansministeren: Jeg forventer også, at vi på det kommende møde vedtager rådskonklusioner, der vedrører investeringsfonde, herunder særligt formueforvaltning.

Rådskonklusionerne støtter Kommissionens tilgang om at modernisere reglerne om formueforvaltning ved i første omgang at foretage nogle tekniske tilpasninger af det eksisterende direktiv.

I rådskonklusionerne opfordres Kommissionen endvidere til at undersøge nærmere, om der er behov for fælleseuropæiske regler i forhold til salg af andele i de investeringsforeninger, der i dag er underlagt national lovgivning.

Tanken bag er at sikre, at reglerne fremmer det indre marked for finansielle tjenester ved både at reducere omkostningerne og forbedre rammerne for grænseoverskridende transaktioner.

Regeringen støtter rådskonklusionerne.

c) Aldring og finansielle markeder

- Rådskonklusioner

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Finansministeren: Formandskabet lægger op til, at der vedtages rådskonklu-

sioner om udfordringer for de finansielle markeder som følge af aldringen af den europæiske befolkning.

I rådskonklusionerne opfordres medlemslandene til – i fællesskab med den finansielle sektor – at arbejde på at bevidstgøre forbrugerne om vigtigheden af pensionsopsparing også i lyset af den stigende levetid.

Rådskonklusionerne lægger endvidere op til, at medlemslandene kan opfordre den finansielle sektor til at fremme den konkrete rådgivning af kunder i valget mellem de ofte komplicerede pensionsprodukter.

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne.

Rune Lund syntes, det lød fint nok, når man nu promoverer privat pensionsopsparing, at medlemslandene i fællesskab vil bevidstgøre forbrugerne om vigtigheden af pensionsopsparing, men foreslog finansministeren at slå til lyd for generelt højere ydelser inden for velfærdssystemet. Det ville falde godt i tråd med, at regeringen aktivt vil promovere flexicuritymodellen.

Svend Auken sagde, at det system, hvorefter folk ikke betaler skat af pensionsopsparingen i de erhvervsaktive år, mens pengene tjenes, men til gengæld betaler skat, når pengene udbetales i pension, er et udmærket system, men nu er der kommet en dom, der underminerer det system, idet pensionsmidlerne skal kunne placeres frit. Det indebærer, at kontrolmulighederne er ringere, når det drejer sig om at kontrollere, at der rent faktisk betales skat af pensionen. Han ville ikke opfordre finansministeren til at kritisere den konkrete dom, men at gå ind for, at regelsættet bliver klart, således at Domstolen ikke er overladt til at fortolke meningen med traktaten. Og landene må tilskyndes til at lave ordninger, som ikke belaster statsfinanserne eller giver anledning til uretfærdigheder, ligesom de må tilskyndes til at lave ordninger, hvorefter det er pensionen, der bliver beskattet.

Svend Auken havde forstået, at man nationalt kunne lave regler, som ophæver dommens virkninger, men det er bedre at lave et totalt klart regelsæt, således at man har sikkerhed for, at pengene ikke beskattes ved indbetalingen, men til gengæld beskattes, når pengene udbetales i form af pensioner.

Finansministeren svarede Rune Lund, at han ikke mente, man løste aldringsproblemet ved at øge de sociale udgifter.

Det optimale må være den model, som Svend Auken er inde på, nemlig at staten får sin andel, når pensionen udbetales til borgerne. Derfor burde man i virkeligheden præmiere de lande, der indfører en sådan ordning.

Med hensyn til Domstolen har det historiske forløb været, at i begyndelsen håndterede man sagerne i små, beskyttede lommer, men nu er det indre marked begyndt at virke også på pensionsområdet, og hvor Domstolen tidligere vurderede ud fra en helhedsbetragtning af skattesystemet i det pågældende land, ser Domstolen nu mere på, om der er et åbent marked for indbetalinger

til pension. Her bør man hjælpe Domstolen ved at indføre et mere præcist regelsæt. Det må være i vor interesse.

Når regeringen er klar med sine overvejelser, vil den præsentere Folketinget for et lovforslag, der sikrer samhørigheden mellem fradragsret og beskatning ved udbetaling af pension.

Svend Auken var glad for, at det blev sagt, at det gælder om at få lavet et regelsæt, der er klart, og så skal man tilskynde landene til at lave et system som det, vi kender. Han tilføjede, at så kan man altid nationalt tage stilling til de fordelingspolitiske spørgsmål, om der skal være lofter osv.

d) Lamfalussy-processen

- Statusrapport fra den interinstitutionelle overvågningsgruppe og Kommissionen

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Udvalgsmødereferat:

(041) side 367 (seneste behandling i EEU 3/12-04)

Finansministeren: Formålet med den såkaldte Lamfalussy-proces er bl.a. at skabe større gennemsigtighed og effektivitet vedrørende udformningen af direktiver og forordninger på det finansielle område.

På det kommende møde forventer jeg en orientering om erfaringerne med processen og orientering om væsentlige forslag til yderligere forbedringer på baggrund af en evalueringsrapport.

For at opnå høj kvalitet i reglerne i EU og i de enkelte medlemslande understreger rapporten vigtigheden af, at nye initiativer fokuserer på centrale og nødvendige ændringer. Vi er enige i, at regler uden for det egentlige formål eller regler, der ikke er helt nødvendige, skal undgås.

I rapporten fremhæves også, at der skal fastlægges realistiske tidsfrister for delelementerne i lovgivningsprocessen.

Fra dansk side støttes denne tilgang. Det er vigtigt, at der er realistiske tidsfrister i hele processen, således at alle parter – herunder også Folketinget – får tilstrækkelig tid til at behandle forslag til nye EU-regler.

Udg.

e) IASB – finansiering og organisering

- Statusrapport fra Kommissionen

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 1692 (seneste behandling i EEU 30/6-07)

Finansministeren: Punktet er udgået.

3. Kommissionens ændringsforslag nr. 4 til EU's budget for 2007

- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 8. maj 2007, men forventes behandlet på et kommende rådsmøde

SEK (2007) 0483

Rådsmøde 2798 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Finansministeren: I ændringsforslaget foreslår Kommissionen at indbudgettere et overskud fra EU-budgettet for 2006 på godt 1,8 mia. euro som indtægter på 2007-budgettet. Overskuddet skyldes både lavere udgifter og større indtægter end budgetteret. Der er tale om en procedure, der også er kendt fra tidligere år.

De ekstra indtægter på 1,8 mia. kr. vil reducere medlemslandenes bidrag i 2007 tilsvarende. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter. Det betyder, at indbudgetteringen af de 1,8 mia. euro isoleret set vil reducere det danske EU-bidrag i 2007 med knap 300 mio. kr.

Rune Lund spurgte, om der kun er tale om en teknikalitet, således at budgettet for 2007 i realiteten ikke bliver forøget.

Finansministeren svarede, at man simpelt hen ville overføre de 1,8 mia. euro til 2007-budgettet, men nedsætte indtægterne tilsvarende, så landene får de penge tilbage, de har betalt for meget. Det er imidlertid en ulempe for de lande, der har problemer med budgettet, at man først får pengene tilbage året efter, så derfor ønsker vi, at budgetterne bliver så præcise som muligt.

4. Eventuelt

Finansministeren: Jeg kan i øvrigt orientere udvalget om, at der inden mødet og uden for Økofins dagsorden vil blive afholdt et møde med kandidatlandene – det er Kroatien, Tyrkiet og Den tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien – hvor førtiltrædelsesprogrammerne for disse lande vil blive drøftet.

Der vil blive udarbejdet konklusioner om landenes programmer.

FO **Punkt 2. Rådsmøde nr. 2797 (landbrug og fiskeri) den 7.-8. maj 2007**

Fødevareministeren: Til indledning kan jeg henvise til, at punkterne 6, 7 og 10 om henholdsvis beskyttelse af slagtekyllinger, om konferencen om dyrevelfærd og om skind fra hunde og katte efterfølgende vil blive forelagt af justitsministeren.

Jeg forelægger punkt 9 om EU's fiskeriaftale med Grønland til forhandlingsoplæg.

De øvrige punkter forelægges til orientering.

Selv om der kun er et enkelt punkt, hvor der forelægges forhandlingsoplæg – og det ligger i forlængelse af det forhandlingsoplæg, jeg tidligere har forelagt – må jeg sige, at det er godt, jeg får mulighed for at orientere om de andre sager, for der vil blive brug for et forhandlingsmandat, og det drejer sig om komplicerede sager.

Justitsministeren: Mandag og tirsdag i næste uge afholdes der rådsmøde om landbrug og fiskeri i Bruxelles, hvor der er to dyrevelfærdspunkter på dagsordenen.

Punkt 7 drejer sig om opfølgning på en conference, der har været afholdt i Bruxelles i marts måned i år om indførelse af en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet. Denne sag nævner jeg til orientering.

På rådsmødet skal vi under dagsordenens punkt 6 desuden drøfte Kommissionens forslag til et direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger. Denne sag nævner jeg til forhandlingsoplæg. Jeg har tidligere forelagt forhandlingsoplæg i sagen, men jeg forelægger et nyt forhandlingsoplæg i dag, idet forslaget er ændret undervejs.

Herudover nævner jeg også en anden sag til forhandlingsoplæg. Det er dagsordenens punkt 10, Kommissionens forordningsforslag om forbud mod bl.a. import af pelsskind fra hunde og katte til Fællesskabet. Forordningsforslaget er ikke sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde, men det forventes, at det vil blive vedtaget i en førstelæsningsaftale med Europa-Parlamentet i nær fremtid.

1. Rapport fra Kommissionen til Rådet om anvendelse af krydsoverensstemmelsessystemet

- Politisk drøftelse

KOM (2007) 0147

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Rådsmøde 2777 – svar på spørgsmål 1 (om regler der er sat i værk i forbindelse med

krydsoverensstemmelser)

EU-note (06) – E 54 (notat om Kommissionens rapport om krydsoverensstemmelser af 4/4-07)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1105 (seneste behandling i EUU 13/4-07)

Alm. del (06) – bilag 191, side 722 (behandlet i EUU 26/1-07)

Fødevarerministeren: Jeg har tidligere redegjort for sagen her i udvalget – senest den 13. april.

Kommissionen skitserede på det sidste rådsmøde den 16. april en tidsplan for arbejdet med forenkling af krydsoverensstemmelsesreglerne.

Kommissionen forventer at fremlægge juridiske tekster i forvaltningskomiteen for direkte betalinger og i Rådet 2007 med henblik på vedtagelse inden årets udgang. De første forslag forventes at foreligge før sommerferien.

Desuden vil Kommissionen nedsætte en ekspertgruppe, der skal drøfte best practices.

Ved det kommende rådsmøde lægges der op til en politisk drøftelse af rapporten. På junirådsmødet forventer jeg, at Rådet vedtager et sæt konklusioner til brug for det videre forenklingsarbejde.

Det er fortsat vigtigt for mig at understrege, at krydsoverensstemmelse er – og fortsat skal være – et centralt element i den fælles landbrugspolitik.

Jeg er enig i, at der er behov for initiativer, der kan medvirke til at skabe klarhed og ensartethed i krydsoverensstemmelsesbestemmelserne i EU samt forenklinger.

Når reglerne skal overholdes, er det en stor fordel, at man kan gennemskule, hvad man skal gøre for at overholde dem.

Jeg vender senere tilbage i udvalget om denne sag. Den vil komme op nogle gange endnu.

Svend Auken sagde indledningsvis, at ”krydsoverensstemmelse” er en elendig oversættelse af ”cross compliance”.

Han mente, forslaget kunne være skrevet af den europæiske landbrugsorganisation, idet det var svært at se, at samfundsinteresser havde spillet nogen væsentlig rolle. Fødevarerministeren var positiv over for en række af de foreslåede ændringer, men på Svend Auken virkede det, som om man er ude på at lempe kontrollen. Han savnede en seriøs bedømmelse af, om systemet virkede, altså om landene rent faktisk overholdt miljøreglerne. Når man har et kontrolsystem, spørger man, om det virker – altså om antallet af forseelser bringes ned – man spørger ikke dem, man skal kontrollere, om de synes, systemet generer dem.

Svend Auken var enig med fødevarerministeren i, at der skal være klare regler, men et af problemerne er, at man for at tilgodese nærhedsprincippet har overladt mange af de konkrete udformninger til landene selv. F.eks.

fortolker man reglerne meget forskelligt i Bayern og i Nordrhein-Westfalen.

Naturligvis gør man det lettere for landmændene, hvis kontrolbesøg anmeldes i forvejen, men det er ikke klogt.

Svend Auken mente ikke, det var klogt på forhånd at sige, at det kun var 1 pct., der ville blive kontrolleret, for så vidste landmændene, at det var meget lidt sandsynligt, at de blev kontrolleret. Svend Auken mente, landbrugsorganisationerne havde fået trukket den danske regering langt i retning af ”smidiggørelse”

Han gik ud fra, at Danmark støttede ønsket om også at tage arbejdsmiljøforseelser med i systemet.

Svend Auken kom med en generel bemærkning om det sundhedstjek, som fødevareministeren ofte taler om at der skal foretages næste år, og ville gerne på et tidspunkt have en oversigt over, hvad der i den forbindelse var i støbeskeen.

Lone Dybkjær så sundhedstjekket som det første led i den strategi, fødevareministeren gerne ville udarbejde for en afvikling af landbrugsstøtten.

Hun delte Svend Aukens opfattelse, at det så ud, som om man ville lempe kontrollen.

Jens Kirk mente, krydsoverensstemmelsessystemet ville blive, selv om det skulle lykkes at få landbrugsstøtten helt afviklet. Det er rart både for kontrollørerne og for de kontrollerede, at der er klare regler.

Fødevareministeren gjorde i sit svar opmærksom på, at reglerne gælder i dag, men de kan være svære at få nogen dømt efter, når man taler om, at der skal være ”tilstrækkeligt” med halm, og at dyrene skal have ”tilstrækkeligt” med lys. Det er bedre, at det står præcist, hvor meget halm der skal være, og hvor meget lys der skal være. Derfor strammer man faktisk reglerne, når man gør dem fuldstændig entydige og klare. Fødevareministeren havde sin tvivl om, hvorvidt Kommissionen ville komme igennem med forslaget, for mange lande ønsker ikke klare regler. Han troede dog ikke, landmændene syntes, det var rart, at der var sådan nogle vage regler. Det er helt afgørende, at landbruget får styr på dyrevelfærden. Ellers går det en streng fremtid i møde.

Fødevareministeren var enig med Svend Auken i, at medmindre det drejer sig om sådan noget som arealer, som man ikke kan lave om på, skal der være tale om uanmeldte besøg.

Han svarede Svend Auken, at man kan diskutere, hvor stor den procent skal være, man kontrollerer, men der vil under alle omstændigheder kun kunne blive tale om stikprøvekontrol. I Danmark ligger vi på det niveau med hensyn til fejl, som Kommissionen havde håbet på.

Fødevareministeren bekræftede, at regeringen havde fået en henven-

delse om at tage arbejdsmiljøforseelser med, og det overvejede man i øjeblikket.

Fødevarerministeren lovede Svend Auken et notat om sundhedstjekket.

Fødevarerministeren erklærede sig enig med Jens Kirk i, at krydsoverensstemmelsesbestemmelserne ville blive ved med at være der. Hvis landmændene vil have støtte, må de også levere de varer, som samfundet forlanger.

Svend Auken syntes ikke rigtigt, han havde fået svar på, om ordningen virkede, altså om der var tale om et effektivt instrument, idet fødevarerministeren blot havde sagt, at Danmark klarede sig pænt. Han tilføjede, at måske skulle man nuancere ordningen, sådan at der i nogle lande skulle være klare regler, mens man i andre lande må tage hensyn til, at der er forskelle på, hvordan befolkningen opfatter dyrevelfærd. Der er forskel på traditionerne, og derfor må der være en vis lokal tilpasning. Men den enkelt landmand må vide, hvad reglerne går ud på.

Fødevarerministeren henviste til, at reglerne om krydsoverensstemmelse skulle indføres over en treårig periode, så erfaringerne var simpelt hen ikke gode nok endnu, men reglerne har i hvert fald ført til, at der er fokus på, at de regler, som jo findes i forvejen, skal overholdes.

Han delte det synspunkt, at der måske skal være en vis lokal tilpasning i nogle lande, men landmændene må vide, hvad de har at rette sig efter.

2. Den fælles markedsordning for korn:

a) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1784/2003 om den fælles markedsordning for korn

- Drøftelse og vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2006) 0755

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1114 FO (forhandlingsoplæg forelagt 13/4-07)

Alm. del (06) – bilag 264, side 999 (behandlet i EEU 16/3-07)

Alm. del (06) – bilag 191, side 722 (behandlet i EEU 26/1-07)

b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 1883/78 om almindelige regler for finansiering af interventioner gennem den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen
- Drøftelse og vedtagelse på et kommende rådsmøde
KOM (2007) 0012

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1116 FO (forhandlingsoplæg forelagt 13/4-07)

Alm. del (06) – bilag 264, side 999 (behandlet i EEU 16/3-07)

Alm. del (06) – bilag 191, side 722 (behandlet i EEU 26/1-07)

Fødevarerministeren: Jeg kan henvise til min tidligere forelæggelse her i udvalget i april måned af de to forslag og det oversendte notat.

Formandskabet har nu skitseret en kompromispakke, hvori interventionsloftet nulstilles for markedsåret 2009/2010.

Samtidig forventes Kommissionen i en erklæring at tilkendegive, at man vil se på spørgsmålet om intervention af majs i forbindelse med sundhedstjekket 2008/09.

Et forslag, hvorefter intervention ikke afskaffes, men hvor interventionsloftet alene nulstilles, er ikke tilfredsstillende set fra et dansk synspunkt. Det sagde jeg også sidst.

Der har nu vist sig et meget klart kvalificeret flertal for kompromisforslaget, idet kun Danmark, Grækenland, Østrig og Slovakiet har udtalt sig imod forslaget. Jeg vil derfor som godkendt af udvalget stemme imod forslaget. Vi kommer altså ikke i den situation, at vi ved at stemme imod kommer til at støtte nogle, vi ikke vil støtte. Vi kan hurtigt komme i den situation, at vi bliver ene om at stemme imod.

Svend Auken syntes, fødevarerministeren skulle stemme imod.

3. Sukker

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 12)

- a) Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet**
- Præsentation
- b) Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker**
- Præsentation
- c) Meddelelse fra Kommissionen om forslag om ændring af Rådets forordning nr. 318/2006 om den fælles markedsordning for sukker og Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet**
- Præsentation

Fødevarerministeren: På det kommende rådsmøde vil Kommissionen præsentere et forslag om omstruktureringsordningen for sukker.

Vi har endnu ikke modtaget forslaget. Det er vi selvfølgelig ikke særlig begejstrede for, når vi tænker på, at der skal være rådsmøde mandag og tirsdag. Men det har vi altså ikke.

Med baggrund i EU's sukkerreform, som trådte i kraft den 1. juli 2006, er der på nuværende tidspunkt ikke afgivet tilstrækkelige kvotemængder under den frivillige omstruktureringsordning.

Jeg forventer på den baggrund, at Kommissionen på det kommende rådsmøde vil præsentere forslag om ændring af den midlertidige omstruktureringsordning for sukkerindustrien og forslag om ændring af den fælles markedsordning for sukker.

Vi kan godt give et bud på, hvad vi forventer at hovedelementerne vil være, for vi har selvfølgelig en fornemmelse af det. Hovedelementerne vil være:

At gøre den midlertidige omstruktureringsordning mere attraktiv ved at indføre en bestemmelse om, at den procentdel af omstruktureringsstøtten, som dyrkerne modtager, fastsættes til 10 pct. Dyrkerne skal oven i modtage en tillægsbetaling på 200 euro pr. tons.

At denne støtte bliver med tilbagevirkende kraft.

At sukkerroedyrkerne i modsætning til i dag nu også får mulighed for at iværksætte en omstruktureringsproces ved at afgive leveringsrettigheder.

At Kommissionen vil foreslå, at fremtidige kvotereduktioner – det være sig midlertidige eller permanente – vil blive skævvredet.

Det vil sige, at reduktionerne foretages således, at de lande, der ikke har deltaget eller afgivet sukker til omstrukturingsfonden, fordi de mente, at de var effektive, skal reducere mere end de lande, der har afgivet sukker til fonden, fordi de mente, at de ikke ville være effektive.

Det vil i så fald betyde, at f.eks. Danmark, som er effektivt, skal afgive maksimalt, mens lande, som har afgivet kvote, fordi de ikke forventer at være konkurrencedygtige på sigt, det givne år skal reducere produktionen mindre og måske slet ikke. Dette skal ske efter en teknisk tærskelberegning.

Som noget positivt kan man nævne, at de reduktioner, der nu må komme, fastlægges før såning frem for som hidtil efter høst. Det må anses for at være en god idé.

Endelig forventer jeg, at Kommissionen foreslår, at sukkerfabrikker, der afgiver mindst 13,5 pct. af deres kvoter i 2008/2009, undtages fra at betale omstrukturingsafgift af den del af deres kvote, som var omfattet af den forebyggende tilbagetrækning for 2007/2008.

Jeg er principielt interesseret i, at omstrukturingsfonden kommer til at virke, men sammenfattende er det min opfattelse, at dette forslag er meget uhensigtsmæssigt.

Princippet bag reformen, som vi gennemførte i 2005 efter lange forhandlinger med Folketingets partier og i et godt samarbejde, var, at man via omstrukturingsfonden og andre tilknyttede foranstaltninger skulle hjælpe de dårligste producenter ud af markedet. Man kan sige, at det gik ikke. De priser, der blev vedtaget, var simpelt hen for høje. Det var på grund af de for høje priser, de dårligste producenter kunne blive ved med at være der. Formålet med ordningen var naturligvis, at det var de konkurrencedygtige og effektive producenter, der skulle blive tilbage og klare sig på de nye markedsvilkår.

Som I husker, var det ikke en nem løsning at nå frem til.

Jeg er derfor uforstående overfor:

At Kommissionen nu kommer med et forslag, som via skævvridningen ved fremtidige kvotereduktioner straffer de effektive producenter, som vi netop ønskede at fremme

At man ved retroaktivitet giver en ekstra kompensation til producenter, der allerede er ophørt under de tidligere vilkår – og derfor må antages at være tilfredse. Man vil altså give mere til dem, der fandt, at ophørsordningen var god nok.

I stedet burde man være kommet med et forslag, som søgte at gøre fonden mere effektiv – eventuelt ved at lade satsen blive på det høje niveau som i ordningens første to år.

Og man burde åbne mulighed for, at omstruktureringsafgiften kan nedjusteres, hvis det viser sig, at midlerne i den midlertidige omstruktureringsfond ikke vil blive anvendt.

Jeg vil i forhandlingerne lægge afgørende vægt på, at markedsvilkårene efter sukkerreformen skal være ens for alle. Jeg mener derfor ikke, at man fra dansk side kan støtte et forslag, der indebærer en sådan forskelsbehandling.

Jeg vil endvidere arbejde for, at der ikke med tilbagevirkende kraft kan ydes en højere støtte. Det er et bemærkelsesværdigt forslag, hvor man siger, at nogle, der har fået en støtte til ophør, som de har været tilfredse med, nu skal have en højere støtte. Nu er sukkerområdet i det hele taget et kompliceret område i EU, men dette gør det i hvert fald ikke nemmere.

Svend Auken henviste til, at Socialdemokraterne strakte sig langt, da man sidst forhandlede sukkerordningen, men det har vist sig, at sukermængden ikke faldt, og tilskyndelsen til at forlade markedet har heller ikke været stor nok. Nu vil man gud hjælpe mig give de sukkerdyrkere, som har forladt markedet, flere penge.

Svend Auken citerede følgende fra samlenotatet: ”I stedet for at ”en procentdel fælles for alle medlemsstater” af det producerede sukker trækkes tilbage, skal tilbagetrækningsinstrumentet baseres på en ”tærskel”, hvor de mængder, som er produceret over tærsklen, bliver tilbagetrukket. ... Tærsklen skal beregnes ved at multiplicere kvoten med en koefficient, hvor der ved fastsættelsen af koefficienten tages hensyn til de mængder, som en medlemsstat har afgivet under omstruktureringsordningen. ... I stedet for en fælles reduktionsprocent på 12 pct. gældende for alle lande, blev det således besluttet, at lande, som ikke har afgivet kvote til omstruktureringsordningen (herunder Danmark), skal reducere produktionen med 13,5 pct., mens denne procentdel reduceres for lande, som har afgivet kvote.” Det lyder, som om man vil dirigere og styre ud over enhver rimelighed.

Socialdemokraterne følte sig lidt ført bag lyset. Svend Auken pegede på, at det i forvejen var vanvittigt at tilskynde til sukkerproduktion i EU, når man tænker på, at de rørsukkerproducerende lande er blandt de allerfattigste ulande.

Lone Dybkjær havde haft en chokerende oplevelse, da hun var med til at forhandle den oprindelige sukkerordning, men meningen med ordningen var, at dem, der ikke var effektive, skulle ud af erhvervet. Det viste sig nu, at det var de ikke kommet.

Rune Lund henviste til, at Enhedslisten i sin tid havde stemt imod sukkerordningen, og fandt det bekymrende, hvad fødevareministeren nu fremlagde. Han mente ikke, vi skulle give os en millimeter med hensyn til sukke-

ret.

Jens Kirk støttede fødevareministeren og håbede, der ville komme et resultat, som var fornuftigt.

Fødevareministeren havde også lært meget af drøftelserne om sukkerordningen. For ham havde det været væsentligt, at vi helst ville sige nej, men vi ville ikke risikere derved at komme til at støtte dem, som slet ikke ønskede at ændre på ordningen. Han sammenlignede det forslag, Kommissionen nu har fremsat, med en mand, som har solgt en brugt bil, og som senere finder ud af, at modellen er steget i pris, og derfor vil have kompensation. Det var irriterende, at vi, som havde leveret varen, skulle straffes på den måde. Men sagen er ikke så enkel, for de allerfattigste ulande, som er garanteret leverancer til de høje EU-priser, vil komme til at betale prisen, hvis EU-priserne bliver nedsat.

Svend Auken var mest bekymret over, at sukkerordningen tilsyneladende ikke har virket. Det, der nu foreslås, var han bange for ville virke i den gale retning, idet man vil beskytte nogle sukkerproducenter. Man må ikke glemme, at de producenter, der får støtte, ikke får dyrkningsforbud. De må gerne dyrke andre afgrøder.

4. Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæiske ål **- Politisk enighed**

KOM (2005) 0472

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2005) 0472 – bilag 2 (grundnotat af 4/11-05)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1106 FO (forhandlingsoplæg forelagt 13/4-07)

Fødevareministeren: Ved det seneste rådsmøde den 16. april fik vi forelagt et 2. kompromisforslag, som danner grundlag for de fortsatte drøftelser.

Jeg vil her fremhæve de væsentligste ændringer:

Ifølge det seneste kompromisforslag kan fiskeri af glasål nu tillades, under forudsætning af at 60 pct. genudsættes med henblik på at øge udvandringsraten af blankål.

Tidsfristerne for foranstaltningerne i saltvand og de nationale forvaltningsplaner er udskudt til den 1. januar 2009, fordi man vurderer, at man ikke kan få det på plads før.

For så vidt angår andelen af fangsten af glasål til genudsætning foreslås en gradvis indfasning fra 45 til 60 pct..

Endelig er der blevet mulighed for at vælge mellem at reducere indsats eller fangst i havvand på linje med forslagetets bestemmelser om ferskvand.

Hvorvidt Sortehavet og dets forbundne vandløbssystemer skal omfattes, besluttet senest den 31. december 2007 af Kommissionen efter komite-procedure og efter konsultation af STECF.

Jeg kan desuden henvise til min tidligere forelæggelse her i udvalget i april samt det oversendte notat.

Regeringen vil henholde sig til det tidligere godkendte forhandlingsoplæg, således at vi fra dansk side kan tilslutte os forslaget, herunder et kompromisforslag, idet man arbejder for,

at der i hele EU sker en afbalanceret reduktion af ålens udnyttelsesgrad for ålens forskellige livsstadier,

at midlerne til reduktion af fiskeriet i såvel ferskvand som saltvand skal være valgfrie for den enkelte medlemsstat, sådan at vi sikrer størst mulig effektivitet og opnår de mål, vi har sat os,

at kravet om mindst 40 pct. udvandring er en målsætning på langt sigt, således at implementeringen er mulig i praksis.

at udgifter til kontrol og håndhævelse samt videnskabelig vurdering skal stå i et rimeligt forhold til de forventede resultater af foranstaltningerne, herunder at det bliver muligt at sikre, at der kan iværksættes kontrolforanstaltninger, som er mindre omkostningskrævende og omfattende end det foreliggende forslag,

at tidsfrister for alle foranstaltninger skal være realistiske, så fiskeriet får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig, og

at der bør ske en sikring af glasål til udsætning og bæredygtig akvakultur i Europa.

Det var sådan set alle de forbehold, som blev indarbejdet sidste gang. Der er kun et element, der kan bekymre mig lidt. Det er, om man kan fastholde det forslag, der nu er kommet om, hvordan glasål må bruges. Det er klart, der er nogle sydlandske lande, der er meget utilfreds med dette. Der er nogen, der går meget voldsomt imod det. Jeg håber, at kommissæren kan holde fast. Under alle omstændigheder arbejder vi for, at det kommer med, og vi er heldigvis mange.

Svend Auken henviste til, at Socialdemokraterne tidligere havde sagt, at når ålebestanden er ved at forsvinde, skal der krasse midler til. Socialdemokraterne går ind for en nogenlunde stram linje. Det virker, som om fødevareministeren har lyttet for meget til erhvervet. Hvis ålen først er væk, hvad skal man så bruge al den smidighed til?

Svend Auken ville gerne have en uddybning af kompromisforslaget vedrørende glasål, hvor man vil foreslå en gradvis indfasning fra 45 til 60 pct.

Lone Dybkjær erklærede sig enig med Svend Auken i, at vi skal være restriktive.

Fødevarerministeren sagde, at sagen om ålene er meget kompliceret. De første forslag gik ud på, at man skulle stille fiskeriet i bero i 14 dage ad gangen, men det kan ikke lade sig gøre, når fiskerne har sat deres net ud. Fødevarerministeren sagde, at han ville arbejde for fuld skrue på at få forbedret ålebestanden, og hvis det, der nu foreslås, ikke fungerede, kunne han sådan set leve med et totalstop.

Han mente, det var helt afgørende, at man får stoppet den store eksport af glasål til Kina, selv om eksportørerne får nogle høje priser for glasålene. Eventuelt må EU bruge nogle af midlerne fra fiskerifonden til at købe nogle af de glasål.

Den gradvise indfasning fra 45 til 60 pct. over en treårig periode skyldes hensynet til de små kystsamfund, f.eks. i Frankrig. Han ville være bekymret, hvis man kom længere ned, for ålene har det alarmerende dårligt stort set i hele verden.

Svend Auken var glad for svarene vedrørende ål.

5. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 41/2007 for så vidt angår den genopretningsplan for almindelig tun, som Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunbestanden i Atlanterhavet har anbefalet

- Politisk enighed

KOM (2007) 0074

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 28)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 308, side 1116 (seneste behandling i EEU 13/4-07)

Fødevarerministeren: Jeg kan henvise til min fremlæggelse her i udvalget i april og til det oversendte notat.

Vi kan fra dansk side tilslutte os forslaget, og jeg har ikke yderligere bemærkninger.

FO 6. Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger

- Politisk enighed

KOM (2005) 0221

Rådsmøde 2797 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2005) 0221 – bilag 3 (grundnotat af 6/10-05)

Rådsmøde 2676 – svar på spørgsmål 3 (svar af 28/9-05 om regler for kontrol)

EU-note (042) – E 9 (notat af 8/6-05 om direktivforslaget)

Udvalgsmødereferat:

(05) side 1564 FO (forhandlingsoplæg forelagt 16/6-06)

Justitsministeren: Sagen har tidligere været nævnt for udvalget – sidste gang også til forhandlingsoplæg. Det var forud for rådsmødet for landbrug og fiskeri den 19. juni 2006, hvor forslaget var sat på dagsordenen med henblik på formandskabets afgivelse af en statusrapport for forhandlingerne om forslaget og med henblik på en efterfølgende politisk drøftelse af en række overordnede spørgsmål.

Herudover blev der i december 2006 også oversendt et samlenotat til udvalget vedrørende direktivforslaget. Baggrunden var, at forslaget var sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet for landbrug og fiskeri den 19.-21. december 2006. Forslaget blev imidlertid taget af dagsordenen for rådsmødet igen, da det på et Corepermøde op til rådsmødet stod klart, at der ikke kunne opnås politisk enighed med kvalificeret flertal om det kompromisforslag, som det daværende finske formandskab havde udarbejdet.

Sagen har efterfølgende ligget stille, indtil det tyske formandskab i midten af april i år fremlagde et nyt kompromisforslag.

Det tyske formandskab forventes på det kommende rådsmøde at sætte direktivforslaget på dagsordenen med henblik på at opnå politisk enighed – med kvalificeret flertal – om forslaget.

Kommissionens oprindelige direktivforslag er under forhandlingerne blevet ændret på en række punkter. Jeg kan i den forbindelse henvise nærmere til det fremsendte samlenotat, der giver en mere detaljeret beskrivelse af den nuværende udgave af direktivforslaget.

Et af de emner, der under forhandlingerne har givet anledning til debat, er direktivets anvendelsesområde. Af det oprindelige forslag fra Kommissionen fremgik det, at direktivet ikke skulle finde anvendelse på besætninger med mindre end 100 kyllinger. Dette tal blev allerede under det østrigske formandskab ændret til 350, mens det finske formandskab under sit forsøg på at opnå et kompromis hævede tallet til 500. Dette indgår også i det tyske formandskabs forslag. Jeg vil sige til jer her, at det er meget få besætninger, der har under 500 kyllinger. Ændringen går selvfølgelig i den forkerte retning, idet der er nogle, der bliver undtaget, men det er altså relativt få besætninger, det drejer sig om.

Ifølge Kommissionens oprindelige direktivforslag skulle der endvidere foretages opfølgning over for de bedrifter, der i forbindelse med den kontrol af kyllingerne, der foregår på slagteriet, har fået konstateret velfærdsproblemer. En sådan ordning har vi jo i Danmark. Hvis man på slagteriet kan se, at der er kyllinger, der har velfærdsproblemer, f.eks. trædepudesvidninger, så bliver der iværksat en handlingsplan.

Desværre er en række medlemslande ikke indstillet på at indføre et

sådant system. Kommissionen har medtaget det i direktivforslaget, fordi Kommissionen ved, hvordan det fungerer i Sverige og Danmark. Vi er de eneste lande, der anvender en sådan målrettet kontrol.

Det tyske formandskab har i et forsøg på at nå et kompromis, som kan samle et kvalificeret flertal, foreslået, at centrale dele af forslagets bilag III om kontrol på slagteriet af de indleverede kyllinger og bilag IV om de nærmere krav til opfølgning på eventuelle mangler på bedriften, som er konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, udgår af direktivforslaget.

Jeg vil ikke herudover gå i detaljer med forslaget, men i stedet for mere overordnet sige, at den senest foreliggende tekst – set med danske øjne – samlet set må anses for tilfredsstillende. Vi agter derfor at tilslutte os politisk enighed om direktivforslaget, hvis det viser sig muligt at opnå et kvalificeret flertal for dette. Grunden til, at regeringen lægger vægt på at være med, er først og fremmest, at selv om der er tale om et direktivforslag, der ikke er så godt som Kommissionens oprindelige forslag, må det alt i alt anses for en klar forbedring af beskyttelsesniveauet på slagtekyllingeområdet i Europa.

Det er i den forbindelse efter regeringens opfattelse vigtigt at huske på, at direktivforslaget regulerer et område, hvor der ikke tidligere har været EU-regler. Det er således på nuværende tidspunkt kun Danmark og Sverige, der har særlige nationale regler om beskyttelse af slagtekyllinger.

Ritt Bjerregaard sagde, da vi sidst diskuterede det, at slagtekyllinger er dyrenes proletariat. Det er den eneste gruppe, der overhovedet ikke har nogen beskyttelse i Europa. Derfor har Danmark presset på for, at der skulle være visse minimumsregler. Det er der nu kommet. Minimumsregler, der er det første skridt i den rigtige retning til beskyttelse af slagtekyllinger på fællesskabsplan.

Regeringen agter på den baggrund på det kommende rådsmøde at erklære vores støtte til forslaget. Vi vil samtidig understrege vigtigheden af, at der indføres fællesskabsregler på dette område.

På trods af de indrømmelser, der er givet dels under det finske formandskab og nu under det tyske formandskab, er vi ikke sikre på, at der kan opnås enighed blandt medlemslandene om forslagets indhold. Der har således været meget stor modstand fra en række af medlemslandene imod direktivforslaget. Deres argumenter er, at det er uhensigtsmæssigt at påtvinge et i forvejen økonomisk trængt erhverv yderligere byrder i form af detaljerede regler af hensyn til dyrenes velfærd. Derfor vil de gøre alt, hvad de kan, for at forhandlingerne går i stå og forslaget ikke bliver til noget. Jeg synes, det er en underlig måde at argumentere på, for det meste af handelen foregår inden for det indre marked, og nu bliver der ens konkurrencevilkår.

Hvis direktivforslaget skal vedtages, ser vi det tyske kompromisfor-

slag som den eneste reelle mulighed. Portugal, som overtager formandskabet efter Tyskland, har således allerede tilkendegivet, at de ikke vil tage direktivforslaget op. Det må ligeledes betragtes som helt usandsynligt, at de to efterfølgende formandskaber – Slovenien og Frankrig – vil tage sagen op.

På denne baggrund kan Danmark støtte en vedtagelse af direktivforslaget – så vi trods alt opnår visse dyrevelfærdsmæssige forbedringer for slagtekyllinger inden for Fællesskabet. Vi vil fra dansk side i den forbindelse på det kommende rådsmøde være indstillet på at udvise den fornødne fleksibilitet. Det er vi simpelthen nødt til, hvis vi ønsker EU-regler på området.

Hvis det under forhandlingerne af forslaget på det kommende rådsmøde skulle vise sig en mulighed herfor, vil vi fra dansk side naturligvis fortsat arbejde på at ændre teksten med henblik på at opnå den bedst mulige beskyttelse af slagtekyllinger.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi på det kommende rådsmøde:

- støtter en vedtagelse af direktivforslaget, der samlet set forbedrer beskyttelsesniveauet på slagtekyllingeområdet – og hvis det kommer til en egentlig afstemning, at vi da stemmer for,
- i den forbindelse efter omstændighederne kan acceptere, at direktivets anvendelsesområde begrænses til bedrifter med 500 slagtekyllinger eller derover, og
- endvidere om muligt fortsat arbejder for at forbedre direktivforslaget for at opnå et resultat, der sikrer et så højt beskyttelsesniveau for slagtekyllinger, som der kan opnås enighed om.

Martin Henriksen syntes, det lød udmærket, hvad justitsministeren sagde, idet han hæftede sig ved, at hun sagde, vi stadig væk havde mulighed for at fastholde et højere niveau, men han spurgte, hvor sikre vi er på det, idet der under lovgivningsmæssige konsekvenser stod, at det kunne vi, mens der under samfundsøkonomiske konsekvenser står, at det forventes, at det kan vi godt.

Svend Auken forstod, at vi i Danmark lå på det beskyttelsesniveau, der kan være efter forslaget, nemlig 40 kilo pr. kvadratmeter, men spurgte, om justitsministeren kunne forestille sig 30 individer på så lille plads. De har så dårlige betingelser, at deres knæ ville knække, så de faldt sammen, hvis der ikke var så mange.

Svend Auken gjorde opmærksom på, at Europa-Parlamentet faktisk har lavet et kanon stykke arbejde, og spurgte, om vi ikke blev påvirket af dets gode argumenter.

Socialdemokraterne vil selvfølgelig ikke modsætte sig, at vi får EU-regler, og Svend Auken var helt enig med justitsministeren i, at det ikke er

afgørende, om grænsen ligger på 350 eller 500 kyllinger, for der er langt over 500 kyllinger på de kyllingefarme, der er problemet.

Det er udmærket, at vi får regler for lys og strøelse osv.

Han var mest bekymret for, at man ville fjerne væsentlige dele af bilagene fra forslaget, idet han pegede på, at den eneste effektive kontrol, der er, foretages af slagteriet.

Han glædede sig over, at man bevarede den sanktionsmulighed, der lå i, at man kunne reducere antallet af kilo pr. kvadratmeter.

Man burde fortælle forbrugerne, inden de køber kyllingen, hvordan den er produceret. Svend Auken henviste i den forbindelse til den annonce-kampagne, der havde kørt under mottoet: ”De første 36 dage i en kyllings liv er de værste”. Kyllingen slagtes nemlig på den 37. dag.

Som sagt kan Socialdemokraterne støtte forslaget, men vil spørge justitsministeren, om hun har planer om på nationalt plan at gøre noget ved de deformede dyr.

Svend Auken erklærede sig enig i det, justitsministeren sagde om konkurrencevilkårene.

Han forstod forslaget sådan, at der må være op til 30 kilo pr. kvadratmeter, men så kan man nationalt i ekstreme tilfælde gå op til 40 kilo. Han mente, nogle burde demonstrere for befolkningen, hvor mange kyllinger der så må være på en kvadratmeter.

Rune Lund sagde, at sådan som han læste forslaget, kom der ikke til at have nogen betydning for beskyttelsesniveauet i Danmark, men er det rigtigt forstået?

Han syntes, man skulle kigge på, hvordan man får antallet af kyllinger ned pr. kvadratmeter, og betegne den måde at producere kyllinger på som syg. Hvis kyllingerne er proletariatet, vidste han ikke, hvem der var borger-skabet.

Rune Lund ville have et fuldstændig klokkeklart svar, som gik ud på, at Danmark har alle muligheder for at indføre skrappe regler, hvis vi har lyst til det. Han mente, at hvis Danmark indførte bedre regler, skulle vi også kunne sige, at man kun måtte sælge kyllinger, som var produceret under de højere standarder. Det er den gamle problematik med det indre marked.

Lone Dybkjær fandt det godt, at der kommer nogle fælles regler, og var her på linje med Svend Auken. Det var hun også med hensyn til at 40 kilo pr. kvadratmeter er mange, så hun klappede ikke i hænderne. Men forslaget vil gøre det lidt bedre for kyllingerne i de andre lande.

Justitsministeren bekræftede over for Martin Henriksen, at det følger klart af direktivet, at vi kan bevare vort beskyttelsesniveau. Der har været en tidligere fase, hvor det var tvivlsomt, men nu er vi stensikre på, at der er tale

om et minimumsdirektiv.

De danske regler er ikke fantastiske, men de er blevet bedre, selv om hun erkendte, at 40 kilo pr. kvadratmeter er mange. Flere forskningsgrupper har været i gang for bl.a. at se på lyssvingninger. Der har også været en stor videnskabelig diskussion om, hvad der var det rigtige at gøre med hensyn til trædefodssvidning, idet trædefødderne bliver fuldstændig ætset op af ammoniak.

Hun var enig med Svend Auken i, at Europa-Parlamentet er en smad-dergod medspiller.

Ligesom Svend Auken ville justitsministeren helst have haft bilagene med, men det var formandskabets vurdering, at så kunne vi ikke etablere et flertal. Derfor søgte hun et mandat, hvor hun i sidste ende kunne acceptere, at bilagene udgik.

Vi synes, de danske regler er smidigere, for der kommer det ud i offentligheden, hvordan dyrene bliver behandlet.

Vi laver ikke flere nationale regler, før vi ved, hvad det ender med på EU-plan. Hvis man når frem til enighed på EU-plan, må vi se på, hvad vi kan lave derudover fra dansk side for at forbedre forholdene for slagtekyllingerne.

Justitsministeren svarede Rune Lund, at der faktisk bliver forbedrede forhold i Danmark på et punkt, nemlig hvad angår de skrappe uddannelseskrav, så niveauet i Danmark bliver faktisk hævet.

Justitsministeren pegede på, at EU er skyld i, at tremmekalve i dag er forbudt. Det er et eksempel på, at det er godt at være med i et forpligtende fællesskab og ikke bare stå udenfor og råbe op.

Med hensyn til problematikken med det indre marked, som Rune Lund rejste, meldte justitsministeren sig blandt dem, der mente, det er vigtigt, at vi arbejder for at forhindre nationale modeller. Man må vælge, om man vil gå i flok, eller man vil gå enegang.

Svenskerne har haft en mulighed for at holde fremmede kyllinger ude, fordi de har haft salmonellafri besætninger, men det har vi desværre ikke i Danmark.

Justitsministeren forstod godt, at Lone Dybkjær ikke klappede i hænderne, men gentog, at området i dag overhovedet ikke er reguleret på EU-plan.

Der kommer flere initiativer på nationalt plan, når vi får EU-reglerne på plads.

Rune Lund forstod, at vi ikke kommer til at ændre på vores beskyttelsesniveau, men ville gerne have justitsministeren til at bekræfte det.

Han medgav, at institutioner, som er grundlægende udemokratiske, godt kan træffe fornuftige beslutninger, ligesom demokratiske institutioner kan vedtage tåbelige ting. Det hindrer ikke Enhedslisten i at kæmpe for for-

bedringer dér, hvor de kan opnås. Det har den gjort siden 1994. Men listen har naturligvis andre ideer om, hvordan det europæiske samarbejde burde være skruet sammen.

Enhedslisten kan godt støtte forhandlingsoplægget under punkt 6.

Justitsministeren bekræftede over for Rune Lund, at det niveau, der nu kommer på EU-plan, svarer til det danske niveau, så herhjemme sker der ingen ændringer som følge af forslaget, bortset fra at der kommer nogle bedre uddannelsesmæssige krav.

Der er tale om et minimumsdirektiv, og vi kan gå videre f.eks. med hensyn til trædepuder, hvilket vi vil gøre.

I anledning af Rund Lunds bemærkninger om udemokratiske institutioner glædede justitsministeren sig over, at vi i Danmark har et system, hvor man både i fagudvalgene og i Europaudvalget sender ministrene ned for at forhandle. Det giver en høj grad af demokratisk legitimitet.

7. Rådskonklusioner i anledning af konferencen ”Animal Welfare – Improving by Labelling?”

- Politisk drøftelse/Vedtagelse af Rådskonklusioner

Rådsmøde 2797 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Justitsministeren: Som det er udvalget bekendt, har Kommissionen i januar 2006 vedtaget en handlingsplan for dyrebekyttelse og dyrevelfærd, som løber fra 2006 til 2010. I handlingsplanen nævner Kommissionen bl.a., at den vil undersøge mulighederne for at indføre en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet.

Som en opfølgning på disse tilkendegivelser – og ikke mindst for at igangsætte debatten om en EU-mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet – afholdt Kommissionen sammen med bl.a. det tyske formandskab en konference om emnet den 28. marts 2007 i Bruxelles.

Det tyske formandskab forventes på det kommende rådsmøde at sætte sagen på dagsordenen med henblik på en orientering fra formandskabet om konferencen. Formandskabet forventes endvidere i forlængelse heraf og en efterfølgende politisk debat at fremlægge et udkast til rådskonklusioner om opfølgning på konferencen til vedtagelse.

For så vidt angår det nærmere indhold af udkastet til rådskonklusioner kan jeg henvise til samlenotatet.

Regeringen agter på rådsmødet – ud over at tage formandskabets orientering om konferencen til efterretning – at tilkendegive, at Danmark er positiv indstillet over for tanken om at indføre en mærkningsordning på dyrevelfærdsområdet, og at vi ser frem til at drøfte eventuelle initiativer fra Kommis-

sionens side på dette område. Herudover agter regeringen at tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner.

Svend Auken var positiv over for en mærkningsordning, forudsat at det niveau, man nåede frem til, er noget, der virkelig betyder noget. En mærkning, der blot siger, at dyrene er produceret i overensstemmelse med EU's regler, er ikke nok.

Justitsministeren takkede Svend Auken for bemærkningerne om mærkning og erklærede sig enig i, at hvis der skal være en mærkningsordning, skal den være meningsfuld. Ellers vil mærkning bare forvirre forbrugerne. Hun gjorde opmærksom på, at lige nu diskuterer man kun, om vi overhovedet skal have en mærkningsordning. Hvis det ender med at blive et mærke, der er indholdsløst, ville hendes indstilling være, at vi ikke skulle støtte det. Justitsministeren tilføjede, at det også var stemningen i Fødevareudvalget, hvor hun havde været til møde samme morgen.

8. Forslag til Rådets konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø

- Vedtagelse

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 31)

Fødevarerministeren: Der er fremsat forslag til Rådets konklusioner om bedre lovgivning vedrørende sektorerne for plantesorter og frø. I konklusionerne opfordres Kommissionen til evaluering af de gældende direktiver med henblik på grundlæggende forenkling af lovgivningen.

Jeg er enig i arbejdet med forenkling af lovgivningen, og forslaget er ukompliceret.

Jeg agter på den baggrund at tilslutte mig rådskonklusionerne.

FO 9. Forslag til Rådets forordning om indgåelse af fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side

- Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2006) 0804, KOM (2006) 0727

Rådsmøde 2797 – bilag 1 (samlenotat side 33)

KOM (2006) 0804 – bilag 1 (grundnotat af 5/2-07)

Rådsmøde 2774 – bilag 9 (skriftlig forelæggelse af 18/12-06)

Fødevarerministeren: Punktet er ikke er på dagsordenen for det kommende rådsmøde, men at jeg forventer, at det skal til vedtagelse på et kommende rådsmøde, og vi tager dem jo så hurtigt, vi kan.

EU og Grønland forhandlede i 2006 om at indgå en fiskeripartnerskabsaftale, som giver EU visse fiskerimuligheder i Grønlands fiskerizone. Aftalen blev parafetret i juni sidste år, og i december forelå et forslag til indgåelse af den nye aftale.

Den eksisterende fiskeriaftale udløb den 31. december 2006, hvorfor det fra nytår har været nødvendigt at anvende den kommende fiskeripartnerskabsaftale midlertidigt, sådan at EU-fartøjer kunne udøve fiskeri i grønlandsk farvand, indtil den endelige aftale blev vedtaget.

Fiskeripartnerskabsaftalen gælder for en seksårig periode og forventes fornyet for seksårige perioder ad gangen.

Aftalen giver fortsat EU adgang til at anvende kvoter og uudnyttede overskudsmængder fra Grønland i sine bilaterale aftaler med Norge, Færøerne og Island. Det er bare en fortsættelse.

Desuden videreføres mulighederne for etablering af fælles foretagender og blandede selskaber mellem grønlandske kvoteholdere og europæiske redere, forsøgsfiskeri og en fortrinsret for EU til eventuelle supplerende fiskerimuligheder.

Hvad er det så, der sker?

EU får fra 2007 adgang til at fiske torsk, rødfisk, hellefisk, rejer, helleflynder, lodde og snekrabber. I forhold til den tidligere aftale er der samlet set tale om en reduktion af fiskerimulighederne, idet bl.a. kvoten for rødfisk og snekrabber er reduceret væsentligt og kvoten for skolæst helt er fjernet. Kvoten for rejer i øst og hellefisk i vest er opjusteret.

For at sikre en høj kvoteudnyttelse ønsker Kommissionen at kunne omfordele uudnyttede kvoter mellem medlemslandene. Dette har hidtil kunnet ske på frivillig basis, når medlemslandene har været enige om det.

FO

Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi fra dansk side kan tilslutte os Kommissionens forslag til fiskeripartnerskabsaftalen, idet vi vil arbejde for, at omfordelingen af fiskerimulighederne mellem medlemslandene fortsat skal ske på frivillig basis.

Det er selvfølgelig en ordning, som også Grønland er glade for, fordi den årlige finansielle godtgørelse til Grønland er på 14,8 mio. euro.

Svend Auken syntes, det var en fin aftale, Grønland havde fået. Grønland nyder betydelig anseelse. Svend Auken glædede sig over, at man havde løst det midlertidige problem, selv om den nuværende aftale faktisk udløb ved årsskiftet.

Martin Henriksen ville gerne høre, om der, når det kom til stykket, ville være tilstrækkeligt mange lande, der gik ind for, at omfordelingen af uudnyttede kvoter mellem medlemslandene fortsat skulle ske på frivillig basis.

Lone Dybkjær syntes, det var fint, at Grønland fik en aftale, hvilket

vi selvfølgelig skal hjælpe dem med.

Rune Lund spurgte, hvad grønlænderne mener om sagen. Enhedslisten vil støtte det, grønlænderne kan være med til, idet den egentlig mener, grønlænderne selv bør føre disse forhandlinger.

Fødevarerministeren bekræftede i svaret til Martin Henriksen, at Danmark går ind for, at omfordelingen af uudnyttede kvoter mellem medlemslandene fortsat skal ske på frivillig basis, og mente, vi ville komme igennem med dette.

Fødevarerministeren svarede Lone Dybkjær, at han troede, alle Folketingets partier var drevet af et ønske om at hjælpe Grønland.

Fødevarerministeren svarede Rune Lund, at grønlænderne var glade for og tilfredse med ordningen, og at deres største problem ville være, hvis vi ikke vedtog den. De er glade for den, bl.a. fordi den suppleres af en global partnerskabsaftale, der udvider samarbejdet med Grønland, og som også omfatter forskning, uddannelse, kultur og turisme. Desuden modtager de en betaling på 320 mio. kr. årligt.

FO 10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår

- Vedtagelse på et kommende rådsmøde

KOM (2006) 0684

Rådsmøde 2797 – bilag 2 (samlenotat side 27)

Rådsmøde 2777 – svar på spørgsmål 2 (om omfanget af kattedefinitionen ”Felis Catus”)

Udvalgsmødereferat:

Alm. del (06) – bilag 264, side 719 (seneste behandling i EEU 26/1-07)

Justitsministeren: Sagen har tidligere været nævnt for udvalget, dog kun til orientering.

Som jeg nævnte indledningsvis, er sagen ikke sat på dagsordenen for det kommende rådsmøde, men det forventes, at forslaget vil blive vedtaget i en førstelæsningsaftale med Europa-Parlamentet. Dette er baggrunden for, at jeg her i dag nævner sagen til forhandlingsoplæg.

Der er tale om et forslag til en forordning, som skal erstatte de nationale forbud mod bl.a. indførsel af hunde- og katteskind, der er indført i en række medlemslande, herunder Danmark.

Fra dansk side har vi igennem længere tid efterlyst EU-regler på dette område – og det er bl.a. på direkte opfordring fra Sverige og Danmark, at Kommissionen i november sidste år fremsatte sit forordningsforslag. Regerin-

gen agter derfor naturligvis også at støtte op om forslaget.

Jeg kan om status for forhandlingerne oplyse, at Rådets arbejdsgruppe for veterinæreksperter på dyrevelfærdsområdet har afholdt fire møder, hvor man har foretaget en nærmere juridisk og veterinærfaglig gennemgang af forordningsforslaget. Herudover har forslaget også været behandlet overordnet på tre chefveterinærmøder og på en række attachémøder samt i Coreper.

Det tyske formandskab har efterfølgende sammenfattet drøftelserne i et samlet kompromisforslag og med baggrund i dette indledt drøftelser med Europa-Parlamentet. Der har indtil nu været afholdt to møder mellem formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet – de såkaldte trilogramøder. Som sagt forventes det, at forslaget i nær fremtid vil kunne vedtages i en førstelæsningsaftale med Europa-Parlamentet.

Den danske holdning under forhandlingerne har navnlig taget udgangspunkt i den gældende danske lovgivning på området. Denne lovgivning omfatter – som det også fremgår af samlenotatet – alene den erhvervsmæssige indførsel, produktion og handel. Private kan således lovligt f.eks. indføre pelsskind fra hunde og katte.

En sådan begrænsning fandtes ikke i det oprindelige forslag fra Kommissionen, men det er der kommet nu. En af grundene til begrænsningen er, at der er mennesker, der – det virker meget besynderligt; jeg kunne aldrig selv finde på det – ønsker at udstoppe deres døde kæledyr. Vi synes ikke, man skal kriminalisere dem. Det er også vanskeligt at lave overgangsordninger, hvis det drejer sig om et skin, man har købt for ti år siden.

De andre medlemslande har været enige i, at det kan være uhensigtsmæssigt at medtage private. De er derfor undtaget, og det er vi meget tilfredse med.

Et af de emner, der i øjeblikket er genstand for forhandlinger med Europa-Parlamentet, er forslagets artikel 4, som indeholder en hjemmel til efterfølgende at vedtage bestemmelser, der fraviger det generelle forbud i forslagets artikel 3, hvis der er tale om pelsskind, som er mærket som stammende fra hunde og katte, der ikke er blevet opdrættet eller aflivet til pels- eller kødproduktion. Europa-Parlamentet er meget imod undtagelser, og flere medlemslande har givet udtryk for, at de gerne så, at bestemmelsen udgår af forslaget.

Det grønlandske hjemmestyre er klar over, at der efter forslaget er forbud mod eksport, men de vil gerne kunne bruge skindene til egen produktion. Det har de stadig væk mulighed for, sådan som tingene er formuleret. Vi har altså taget hensyn til de grønlandske ønsker.

Nogle mener, at katteskind kan bruges til at lindre smerter for visse patienter, og har derfor også ønsket en undtagelse for sådan anvendelsen.

Vi vil gøre mest muligt for at undgå undtagelser og ligger her altså på linje med Europa-Parlamentet.

Danmark har under forhandlingerne om forordningsforslaget arbejdet på at få begrebet ”markedsføring” præciseret yderligere. således at det ikke alene drejer sig om markedsføring, hvor man sender penge, men også omfatter, når man bytter sig til varer.

FO

Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi støtter en vedtagelse af forordningsforslaget i den form, der er kendt nu, og vi vil arbejde for at forbedre det, herunder støtte Europa-Parlamentet i at begrænse undtagelserne mest muligt.

Svend Auken ønskede alt muligt godt for grønlænderne – i det omfang vi kan imødekomme dem uden helt at forspilde formålet med reguleringen, men det forstod han på justitsministeren var tilfældet.

Rune Lund betegnede det som sjovt, at når det er hunde og katte, det drejer sig om, gælder der lige pludselig andre regler end for ”proletariatet”. Han syntes, det var mærkeligt, at man ville lave særregler for dyr, som har en speciel tilknytning til mennesker, eller som har et specielt appellerende udseende.

Han følte sit utroligt godt dækket ind af det høringssvar, der var kommet fra Det Dyreetiske Råd, som påpeger det problematiske i at give visse dyrearter en særlig status under henvisning til disse dyrearters tilknytning til mennesker. Han citerede følgende fra rådets høringssvar: ”det er disse hensyn og ikke spørgsmålet om dyreartens status, tilknytning til mennesker, dyrenes appellerende udseende eller lignende, der bør være grundlag for lovgivning.” Han mente, man generelt burde hæve hele beskyttelsesniveauet. Hvad særligt er der ved hunde- og katteskind i forhold til koskind og fåreskind?

Med hensyn til erhvervsmæssig indførsel kontra privat indførsel forstod han, at forslaget præcis kommer til at følge de danske regler.

Rune Lund henviste til, at da vi havde debatten om forslaget i Danmark – hvor Enhedslisten også var imod – kunne man ikke få oplyst, om der var andre etniske grupper end grønlænderne rundt omkring i verden, som udnyttede hunde- og katteskind, og som kunne blive ramt af dette forbud. Er det noget, man har fået undersøgt?

I sin tid havde Enhedslisten fremført, at den var ret sikker på, at forbuddet ikke ville have nogen effekt, men det kunne jo være, man havde taget fejl. Har der i den mellemliggende tid været nogen analyser af erfaringerne med de danske regler, nu hvor import af hunde- og katteskind har været forbudt i nogen tid.

Lone Dybkjær erklærede sig meget enig i det, Det Dyreetiske Råd skrev, nemlig at der er tale om en helt utrolig skelnen. Dermed var hun på

linje med Rune Lund. Hun betegnede det som helt vildt, at hunde og katte har en særstatus.

Gudrun Laub forstod ikke, at nogen kunne finde på at udstoppe deres døde hunde eller katte, og syntes, hunde- og katteskind skal være underkastet samme regler som andre dyr. Hun mente ikke, det kunne være så svært at lave nogle overgangsregler, hvis man vil lave om på reglerne.

Hun forstod, at der var taget hensyn til de grønlandske traditioner.

Justitsministeren henviste – uden at gå ind i lange etiske overvejelser – til, at et næsten enigt Folketing havde besluttet at lave et nationalt forbud mod at markedsføre hunde- og katteskind. Det skete efter en lang række dokumentarudsendelser, der viste, hvordan hunde og katte blev opdrættet til at blive solgt. Disse dyr var produceret under dybt kritisable vilkår, bl.a. i Kina. Vi valgte at gribe ind, fordi hunde og katte er noget, der for rigtig mange danskere betyder meget. Vi har sådan set ikke nogen grund til at tro, at der foregår en stor produktion inden for EU, men den foregår i Kina og andre steder uden for EU.

Justitsministeren tilføjede, at hendes holdning til hunde- og katteskind naturligvis ikke betød, at i skulle ligge på den lade side, når det gælder andre dyrearter.

Danmark har et godt samarbejde med det grønlandske hjemmestyre, og vi tager da hensyn til hinanden i rigsfællesskabet. Justitsministeren kendte ikke til andre etniske grupper inden for EU, hvor det skulle være et problem.

Justitsministeren kunne godt forstå, hvorfor Det Dyreetiske Råd skrev som det gjorde, men gjorde opmærksom på, at forhistorien altså var de mange eksempler på, at man ikke behandlede dyrene ordentligt.

Gudrun Laub forstod, at et bærende hensyn fra dansk side havde været hensynet til det grønlandske hjemmestyre og rigsfællesskabet. Nogle grønlandere vil f.eks. lave en sælskindshandske og vil så bruge skindet fra deres slædehunde.

Martin Henriksen syntes, det var rigtig godt, at der kommer et forbud på EU-plan, når vi har haft det på nationalt plan i forvejen. Det må da give en forbedring rent dyrevelfærdsmæssigt.

Han forstod, at det hørings svar, der var kommet fra det grønlandske hjemmestyre, var imødekommet.

Rune Lund oplyste, at Enhedslisten ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg vedrørende punkt 10.

Gudrun Laub forstod, at grønlanderne ikke havde noget specielt forhold til katteskind.

Hun vidste ikke, om man i alle de andre EU-lande har samme forhold til kæledyr, men hun syntes, det var underligt at ville blive ved med at kæle

med dem, efter at de var døde.

Justitsministeren delte sådan set Gudrun Laubs synspunkt, at det var lidt uforståeligt, at nogle ønskede at udstoppe deres døde kæledyr.

Hun bekræftede, at undtagelsen for Grønland kun gælder hunde.

Den fungerende formand konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg under justitsministerens område, idet Enhedslisten dog var imod forhandlingsoplægget vedrørende punkt 10 om skind fra hunde og katte.

Han konkluderede, at der på fødevareministerens område ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende dagsordenens punkt 9 om Grønland, idet ingen partier havde udtalt sig imod det.